

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.258/2012/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. évi március hó 20. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. június hó 27. napján kelt 23.B.1765/2010/27. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházra enyhíti.

A vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A bevételezett bűnjelek közül a 2./ tétel alatt szereplő kést is elkobozni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2012. június hó 27. napján kihirdetett 23.B.1765/2010/27. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk.166. § (1) bek.) és ezért két év öt hónapi börtönbüntetésre és három év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt.

Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség teljes összegének viselésére kötelezte a vádlottat.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítéséért jelentettek be fellebbezést.

A védő a tárgyaláson a bejelentett fellebbezését fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem támadta, a cselekmény jogi minősítését azonban vitatta. Álláspontja szerint a vádlott egyenes szándékkal csupán sérülést kívánt okozni, de nem akarta a sértett életét kioltani. A has tájékán

előidézett sérülések nyolc napon belül gyógyultak és életveszélyes állapotot sem eredményeztek, így nem lehet belőlük ölési szándékra következtetni.

Indítványozta a vádlott cselekménye minősítésének megváltoztatását és súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt a büntetés jelentős enyhítését, figyelemmel a kísérlet távoli voltára, a vádlott megbánást mutató beismerő vallomására. A büntetés mértékének a Btk. 87. § (3) bekezdésének alkalmazásával történő meghatározását, illetve végrehajtásának felfüggesztését kérte.

A vádlott felszólalásában előadta, hogy abban bízott, hogy felesége megbocsát neki és visszatér hozzá. Képtelen volt feldolgozni, hogy házastársa elhagyja, de a szúrásakor sem akarta kioltani az életét, ezért hívta fel telefonon a cselekmény után és kért tőle bocsánatot. A közelmúltban lezajlott műtétjére és megromlott egészségi állapotára hivatkozott. Kérte, hogy cselekményét minősítse a bíróság súlyos testi sértés büntettének és büntetését enyhítse.

Az utolsó szó jogán is megbánásának adott hangot, hangsúlyozva, hogy azóta sem talál magyarázatot a történetekre.

A sértett jogi képviselője az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 800/2012/1. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Az ügyészi átirat szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és a rendelkezésére álló bizonyítékokat mérlegelési körébe vonva megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségét hiánytalanul, a logika szabályainak megfelelően teljesítette.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét törvényesen minősítette emberölés kísérleteként. Ezért az eltérő minősítés megállapítását célzó védelmi perorvoslatok a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi tényezőket feltárva - a Btk. 87.§ (2) bek. b/ pontjának felhívásával - méltányos tartamú börtönbüntetést és közügyektől eltiltást szabott ki. Nincsenek olyan a vádlott javára mutató és eddig nem értékelt körülmények, amelyek a büntetés további enyhítését lehetővé tennék, emiatt az ezirányú fellebbezések nem megalapozottak. Mivel a törvényszék határozata a járulékos kérdések tekintetében is törvényesek, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján.

A bejelentett perorvoslatok részben alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett fellebbezések alapján felülbírált a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. A tárgyaláson kihallgatott személyekkel szemben a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, s az arra adott válaszok is rögzítésre kerültek. Valamennyi rendelkezésére álló bizonyítási eszközt hiánytalanul tárgyalás anyagává tett és részletekbe menően megvizsgált.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével alapvetően helytálló történeti tényállást állapított meg, amely azonban a Be. 351.§ (2) bek. b/ pontja szerint a cselekmény indítéka, a vádlott és a sértett testalkata, az elkövetési eszköz jellemzői, a sérülések pontos leírása és lehetséges következményei, valamint a vádlott elkövetés után tanúsított magatartása tekintetében hiányos volt.

Ez a részbeni megalapozatlanság az ügy érdemére nem hatott ki, így a fellebbezési eljárás keretében korrigálható volt. Ennek kiküszöbölése érdekében az ítélet tábla a Be. rendelkezésére álló iratok tartalma alapján a történeti tényállásban írtakat az alábbiak szerint egészítette ki, illetve pontosította:

- A vádlott 165 cm magas és a vádbeli időben 62 kg súlyú volt, a sértett azonos magasságú, 65 kg súlyú, de a vádlottnál jóval erősebb felépítésű személy, aki korábban kajakozott. A sértett a vádesetkor pulóvert és farmernadrágot viselt.

- Az indokolás 5. oldalának ötödik bekezdéséből a tényállásba emeli át, hogy hazaérkezésük után a sértett egy szöveges üzenetet kapott új partnerétől, Horváth Attilától, amitől a vádlott indulatos lett.

- A vádlott először egy P. márkájú, 18,5 centiméteres összhosszúságú ún. hámozókéssel, - amelynek élezett pengéje 7 centiméter hosszú és legszélesebb részén 1,8 centiméter széles, - közepes erővel hátulról gerinctájékra szúrta a sértettet. Majd magához vett egy másik P. márkájú, egyélű, hegyben végződő ún. séfkést, amelynek pengehosszúsága 20 centiméter, a penge a hegytől 15 centiméterre a legszélesebb: 4,7 centiméteres, a hegytől 5 centiméterre 3 centiméter széles. Ezzel a késsel - miközben megöléssel fenyegette a kanapén lévő sértettet, - három alkalommal, közepesen meg nem haladó erővel szúrt a hasa irányába. Ezek közül egy szúrás a csípőtájékra megsebesítette a sértettet. (kiegészítő orvosszakértői vélemény - nyomozati iratok 752. oldala)

- A sértett a hátán, a XI. borda magasságában, jobb oldalon elszenvedett harántirányú szúrt sérülésének a kórházi ellátás során feltárt szúracsatornája mintegy 2 centiméter széles és 5 centiméter mélységű volt. (orvosszakértői vélemény - nyomozati iratok 292. oldal);

A sértett sérülései maradandó fogyatékossgot nem eredményeztek.

Az indokolás 4. oldalának negyedik és ötödik bekezdéseiben írtakat - miszerint akár közvetlenül életveszélyes, akár halálos sérülés is bekövetkezhetett volna - a tényállásba emeli át.

- A vádlott a lakásból távozása után öngyilkossági szándékkal 9 levél Xanax 0,25 mg-os tablettát, egy üveg Frontin 0,25 mg-os tablettát és 2 levél Imovane 7,5 mg-os altatót vett be, majd felhívta telefonon a sértettet, akitől bocsánatot kért. Ezután gyógyszer-mérgezése miatt kórházban detoxikálták. (nyomozati iratok 55. oldala - rendőri jelentés)

- A vádlottat 2012. november 14. napjától 22. napjáig a ...Kórházban kezelték, ezalatt heveny epehólyag-gyulladás, epekővel kitapadt vékonybél sérülés miatt laparoszkópos műtétet végeztek rajta, amely során a köves epehólyagot eltávolították.

A fenti - Be. 352. § (1) bekezdésének a/ pontja szerinti - kiegészítéssel a tényállás minden tekintetben megalapozottá vált és alkalmas arra, hogy a felülbírálat során a másodfokú bíróság határozatát arra alapozza.

Az elsőfokú bíróság számot adott a bizonyítékok értékeléséről, ennek során téves logikai következtetés nem volt tetten érhető.

A törvényszék az elkövetés lényeges körülményeivel csak határozatának indokolásában foglalkozott, így arról például, hogy a sértettet a vádlott azután szúrta meg, amikor barátjával sms-t váltott, illetve, hogy a történetek után néhány perc múlva megbánásának hangot adva felhívta telefonon és meggyőződött arról, hogy súlyosabb sérülést nem szenvedett.

A bűncselekmény közvetlen előzményeként a tényállásban kellett rögzíteni, hogy a kapcsolatuk helyreállításában bízó vádlott cselekményét az váltotta ki, hogy különélő felesége új partnerétől kapott telefonos üzenetet, továbbá azt is, hogy röviddel a helyszín elhagyása után telefonált a sértettnek.

Ugyancsak hiányosan járt el az elkövetés eszköze tekintetében.

Élet elleni cselekményeknél különös gondossággal kell vizsgálni az elkövetési eszközöket, amelyeket a tényállásban a legapróbb részletességgel le kell írni. Az elkövetési eszközt össze kell vetni az áldozaton keletkezett sérülésekkel tekintetben, hogy a sérülés létrehozható volt-e az adott eszköz használatával. Amennyiben rendelkezésre áll az áldozat ruházata, az azon keletkezett nyílás átmérőjét a kés jellemzőivel szintén össze kell hasonlítani. A testfelszínen keletkezett sérülésnek nemcsak a felszíni kiterjedését kell megállapítani, hanem ha szúrcsatorna keletkezett, annak hosszát is le kell írni.

Amikor a sérülések kizárólagos okozójának a séfkést tekintette, olyan eszköz használatát állapította meg, amellyel a sérülés nem volt létrehozható, miközben a vádlottnak az elkövetéshez ténylegesen használt eszközt rendelte kiadni. Ez arra vezethető vissza, hogy teljességgel elkerülte a figyelmét az orvosszakértői vélemény bűnjelvizsgálat alapján tett azon megállapítása, miszerint a séfkés nagy valószínűséggel nem lehetett a háti sérülést előidéző eszköz, mivel a szúrt sérülés szúrcsatornája 5 cm hosszú, míg a kés pengéje a hegytől mért 5 centiméter

távolságban 3 cm széles, azaz meghaladja a szúrcsatona 2 cm-es (a pulóveren mért 1,5 cm-es szakadásnak megfelelő) bemeneti nyílásának szélességét. Ugyanakkor a combsérülés előidézésére alkalmas lehetett.

Pótolni kellett a hámozókés tulajdonságait, mivel a szakvélemény szerint ezt az eszközt paraméterei alkalmassá teszik a háti sérülés okozására. (kiegészítő orvosszakértői vélemény 2./ pontja - nyomozati iratok 753. oldal)

A szakértői vélemény nem áll ellentétben a tényállás alapjául elfogadott sértetti tanúvallomással. Az alkalmazott eszközre a vádlott nem emlékezett, s mindkét lefoglalt késen olyan vérgyanús szennyeződés volt, amely máskor vagy máshonnan (pl. korábbi munkavégzés során) nem kerülhetett oda.

A sértett az őt hátulról ért szúrás eszközét nem láthatta, csak a későbbiekben a vádlottal szembe fordulva észlelte a vádlott kezében az általa leírt séfkést, amelyet a vádlott az első szúrás követően vett magához. Ezzel a késsel okozta a sértett tomportájéki sérülését és ezt csavarta ki a gyenge fizikumú vádlottal szemben testi fölényét érvényesítve, hatásosan védekező sértett a vádlott kezéből.

Mivel a háti sérülés a szúrcsatona bemeneti nyílásához képest szélesebb pengéjű késsel nem volt előidézhető, azt csak a másik késsel okozhatták. Ezért a másodfokú bíróság egyrészt a hámozókés paramétereit, másrészt az eszközváltás tényét rögzítette.

A háti sérülés leírását pontosította, míg a sérülések következményeivel kapcsolatos megállapításokat az ítélet indokolásából a tényállásba emelte át a másodfokú bíróság. Ezt azzal egészítette ki, hogy a sértett ruházata az erőbehatások tekintetében nem képviselt jelentős ellenállást, illetve, hogy a sérülések nem eredményeztek maradandó fogyatékoságot.

Az irányadó és megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen vont következtetést egyenes ölési szándékára, amelyet kifogástalan jogi érvekkel támasztott alá.

A módosított tényállás alapján a vádlott elkövetéskor tett szóbeli nyilatkozatára, az élet kioltására tipikusan alkalmas, váltott eszközök használatára figyelemmel ez annak ellenére megállapítható, hogy a bűncselekmény helyszínét elhagyva a vádlott azonnal telefonált a sértettnek és nem hagyta őt sorsára.

Ezért a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság minősítésével, miszerint a vádlott cselekménye a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének a 16.§-a szerinti kísérlete.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a bűnösnek kimondott vádlottnál helyesen tárta fel a releváns bűnösségi tényezőket, amelyek közül mivel mély megbánást tükröz, nagy nyomatékkal értékelendő a vádlott öngyilkossági kísérlete, amely miatt detoxikálásra szorult. Ugyanakkor mellőzendő volt a hároméves időmúlás enyhítőkénti figyelembe vétele, mivel ez az időtartam a cselekmény

büntetési tételéhez képest nem tekinthető jelentősnek, továbbá a vádlott beszámítási képességét nem érintő személyiségzavara.

Nincs adat arra nézve, hogy a sértettet a cselekmény elkövetése óta üldöznék vagy zaklatná a vádlott.

Az elsőfokú ítélet meghozatala óta egészségi állapota megrendült, életmentő műtéten esett át.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a cselekmény elkövetésekor irányadó törvényt alkalmazta a vádlottal szemben, de az enyhítő szakasz alkalmazása miatt nem volt értelme az elbíráláskori, középértékű büntetés kiszabásának lehetőségét mérlegelni.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy az irányadó 5 évtől 15 évig terjedő büntetési tételkeretben kiszabható büntetés aránytalanul súlyos volna és ehhez képest a Btk. 87.§ (2) bekezdés b/ pontjának alkalmazásával indokolt a büntetést kiszabni. Az elsőfokú bíróság által meghatározott két év öt hónapi tartamú börtönbüntetés a közeli hozzátartozó sérelmére, egyenes ölési szándékkal cselekvő terhelten szemben olyan arányos büntetés, amely további enyhítésére nincs indok. A büntetés mértékének ezt meghaladó - a Btk. 87. § (3) bekezdésének alkalmazásával történő - mérséklése és végrehajtásának felfüggesztése szóba sem jöhet.

Ugyanakkor a megbánást mutató, beismerésben lévő vádlottnál - személyiségére és cselekményének indítékára tekintettel - alkalmazandónak látta a Btk. 45. § (2) bekezdését és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a törvényben írthoz képest eggyel enyhébben, a Btk. 44.§-a szerinti fogházként határozta meg.

A három évet meg nem haladó szabadságvesztésnél a másodfokú bíróság a vádlott igazolt betegségeit, az egyébként pozitív életvitelét olyan különös méltánylást érdemlő körülményként értékelte, amely figyelembevételével az elítélt a Btk. 47.§ (3) bekezdése alapján büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A mellékbüntetés alkalmazására indokoltan került sor, annak mértéke is arányban áll a kiszabott szabadságvesztéssel.

A törvénynek megfelelően határozott az elsőfokú bíróság a bűnjelek tekintetében, kivéve a vádlottnak kiadni rendelt 2./ tétel alatt hámozókést. Ezen bűnjeltárgy lefoglalásának megszüntetését a másodfokú bíróság mellőzte és a bűncselekmény eszközét, amely a vádlott tulajdonát képezi, a Btk. 77.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján elkobozta.

A törvényszék helyesen döntött az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét az előbbi indokok alapján a Be. 372. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg a változtatást meghaladóan - a Be. 371.§ (1) bekezdés alapján - helybenhagyta.

Budapest, 2013. évi március hó 20. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

**Dr. Sebe Mária s.k.
előadó bíró**

**Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
bíró**

A Fővárosi Törvényszék 23.B.1765/2010/27. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.258/2012/8. számú ítéletével 2013. évi március hó 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2013. évi március hó 20. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:

dr. Badits Edit
bírószági ügyintéző